

19 И ископаха рабите Исаакови въ долината, и намѣриха тамъ кладенець на-вода жива.

20 И спречихася овчарете Герарстїи сосъ овчарите Исааковы, и казѣваха: наша (е) водата: и наименова (Исаакъ) кладенецатъ Есекъ (пренїе), защото се препираха съ него.

21 И ископаха другъ кладенець, и спречихася и за него: за това го наименова Ситна (вражда).

22 И преселися ѿ тамъ, и ископа другъ кладенець, за който не се препираха: и наименова го Реководъ (пространство), и говореше: защото сега ны распространи Господь, и умножи ны на землата.

23 И ѿ тамъ се искачи во Виръ-савее.

24 И яви мѣ се Господь презъ онаа ношь, и рече: Азъ (самъ) Богъ на-Авраама отца твоего: не бойся, защото (самъ) Азъ съ тебе, и ще те благословимъ, и ще умножимъ семето твое, заради Авраама раба Моего.

25 И созида тамъ жертвенникъ, и призва името Господне: и постави тамъ шкиталницата си: и ископаха тамъ рабите Исаакови кладенець.

26 Тогавъ Авимелехъ дойде кодъ него ѿ Гераръ, и Охозаадъ тайносовѣтничко мѣ, и Фихолъ воеводата на-силата мѣ.

27 И рече имъ Исаакъ: защо дойдохте кодъ мене, като ме вїе возненавидѣхте, и испадихте ме изъ васъ?

28 И они рекоха: видѣхме явнѣ, че Господь е съ тебе, и рекохме: нека бъде сега клятва между насъ и тебе, и нека направиме уговоръ сосъ тебе,

29 Че не щешъ да направимъ намъ зло, какъ-